

ODPOWIEDZIALNOŚĆ KARNA PODMIOTÓW ZBIOROWYCH W **P**OLSCE

– krótki przewodnik dla wszystkich zainteresowanych

Did you ever expect a corporation to have a conscience,
when it has no soul to be damned,
and no body to be kicked?

– Edward, Lord Thurlow

Wprowadzenie

Od blisko osiemnastu lat funkcjonuje w Polsce ustawa o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary. Reguluje ona odpowiedzialność często określaną w praktyce jako odpowiedzialność karna spółek.

Ustawa została wprowadzona, by wypełnić zobowiązania międzynarodowe i skuteczniej zwalczać poważną przestępczość gospodarczą i skarbową, której beneficjentami nierzadko są korporacje. W tym celu stworzono regulacje umożliwiające poddanie ich środkom represji właściwym odpowiedzialności karnej. Ustawa stanowi wyraz zerwania z zasadą, że odpowiedzialność karną za przestępstwa i przestępstwa skarbowe mogą ponosić wyłącznie osoby fizyczne. Na jej podstawie odpowiedzialność taką mogą ponieść podmioty zbiorowe, na które – w razie uznania tej odpowiedzialności – mogą zostać nałożone kary.

Mimo że ustawa obowiązuje już od wielu lat, organy ścigania nieczęsto decydują się na postawienie podmiotów zbiorowych w stan oskarżenia. Jest wiele powodów tego stanu, w tym przede wszystkim nie do końca funkcjonalne rozwiązania tej ustawy (np. wymóg wcześniejszego pociągnięcia do odpowiedzialności członków zarządu, pracowników lub współpracowników).

Przedsiębiorcy muszą jednak liczyć się z tym, że w nadchodzącym czasie organy ścigania mogą częściej dochodzić odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za przestępstwa i przestępstwa skarbowe popełniane przez ich pracowników lub współpracowników. Prawdopodobne jest również zreformowanie przepisów o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych: rozszerzenie odpowiedzialności i zaostrzenie kar, a także ułatwienie postępowania umożliwiającego postawienie spółki w stan oskarżenia i jej ukaranie.

W niniejszym przewodniku przybliżamy zasady odpowiedzialności karnej podmiotów zbiorowych na gruncie obowiązującej ustawy. W szczególności odpowiadamy na pytania:

- kto konkretnie może ponosić odpowiedzialność na podstawie ustawy?
- za jakie czyny można odpowiadać, w jakich okolicznościach i na jakich warunkach?
- jakie grożą sankcje?
- jak wygląda postępowanie i jak można się w nim bronić?
- czy odpowiedzialność „przechodzi” w przypadku transakcji sprzedaży spółki oraz czy można kupić przysłowiowego „kota w worku”?

Zapraszamy do lektury.

Podmiot zbiorowy – kto nim jest?

Odpowiedzialność mogą ponosić osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, ale posiadające zdolność prawną, tj.:

- spółki osobowe (jawne, partnerskie, komandytowe, komandytowo-akcyjne) oraz spółki kapitałowe (z ograniczoną odpowiedzialnością oraz akcyjne bez względu na to, kto ma w nich udziały / akcje),
- spółdzielnie: rolnicze, mieszkaniowe,
- fundacje i stowarzyszenia, w tym zwykłe,
- partie polityczne,
- kościoły i związki wyznaniowe,
- wspólnoty mieszkaniowe.

W ustawie doprecyzowano, że odpowiedzialność mogą ponosić również:

- spółki kapitałowe w organizacji,
- podmioty w stanie likwidacji,
- przedsiębiorcy niebędący osobami fizycznymi,
- zagraniczne jednostki organizacyjne (np. oddziały i przedstawicielstwa).

Podmiotami zbiorowymi nie są Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego i ich związki.

Zasady odpowiedzialności podmiotów zbiorowych

Podmioty zbiorowe ponoszą odpowiedzialność w związku z popełnieniem czynu zabronionego przez powiązane z nimi osoby fizyczne – ludzi. Innymi słowy, czyn zabroniony popełnia człowiek, lecz niezależnie od jego odpowiedzialności karnej, odpowiedzialność represyjną (karną) może następnie ponieść także podmiot zbiorowy.

Ta odpowiedzialność może zostać przypisana podmiotowi zbiorowemu, jeśli zostaną spełnione następujące **warunki**:

1. został popełniony jeden z **czynów zabronionych** (przestępstw lub przestępstw skarbowych), za które podmioty zbiorowe mogą być pociągnięte do odpowiedzialności,
2. czyn zabroniony został popełniony przez **osobę fizyczną powiązaną z podmiotem zbiorowym** (np. członka organów, pełnomocnika, pracownika, współpracownika),
3. podmiot zbiorowy osiągnął lub mógł osiągnąć **korzyści** z popełnionego przestępstwa,
4. popełnienie czynu zabronionego przez sprawcę (osobę fizyczną powiązaną z podmiotem zbiorowym) zostało **potwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu**,
5. do popełnienia czynu zabronionego doszło z **winy podmiotu zbiorowego** (podmiot był nieprawidłowo zorganizowany albo dokonał nieodpowiedniego wyboru powiązanej z nim osoby fizycznej lub nieodpowiednio sprawował nadzór nad nią).

Warunek 1: Czyn zabroniony

Podmioty zbiorowe mogą odpowiadać wyłącznie za wskazane w ustawie przestępstwa lub przestępstwa skarbowe. Ich katalog jest zamknięty, ale podlega systematycznemu rozszerzaniu. Poniżej przedstawiamy wybrane rodzaje czynów ze wskazaniem, czy podmioty zbiorowe mogą za nie odpowiadać.

Podmiot zbiorowy odpowiada za:	Podmiot zbiorowy nie odpowiada za:
<ul style="list-style-type: none"> • Zanieczyszczenie środowiska • Korupcję publiczną i prywatną • Płatną protekcję i powoływanie się na wpływy • Sfałszowanie lub posłużenie się sfałszowanym dokumentem, poświadczenie nieprawdy w dokumencie lub fakturze • Oszustwo • Pranie pieniędzy • Zmowę przetargową • Manipulowanie instrumentami finansowymi • Uchylenie się od opodatkowania • Oszustwo podatkowe	<ul style="list-style-type: none"> • Narażenie na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia • Spowodowanie zdarzenia zagrażającego życiu lub zdrowiu wielu osób (np. pożaru, zawalenia się budowli) albo bezpośredniego niebezpieczeństwa takiego zdarzenia • Uporczywe naruszanie praw pracowniczych • Kradzież, przywłaszczenie • Niesporządzenie sprawozdania finansowego • Udział w nielegalnym wywozie leków za granicę

Warunek 2: Powiązanie sprawcy z podmiotem zbiorowym

Odpowiedzialność podmiotu zbiorowego jest uzależniona od powiązania między nim a osobą fizyczną, sprawcą czynu. Powiązanie to może przybrać różną postać. Jednocześnie od rodzaju powiązania zależy forma winy, którą należy przypisać podmiotowi zbiorowemu, aby mógł on ponieść odpowiedzialność (więcej o winie na s. 6-7).

Powiązanie z podmiotem zbiorowym	Definicja	Przykładowo	Forma wina
reprezentanci	osoby działające w imieniu lub interesie podmiotu zbiorowego w ramach uprawnienia lub obowiązku do jego reprezentowania, podejmowania w jego imieniu decyzji lub wykonywania kontroli wewnętrznej albo przy przekroczeniu tego uprawnienia lub niedopełnieniu tego obowiązku	wspólnicy, członkowie organów (np. zarządu, rady nadzorczej), prokurenci, przedstawiciele	wina organizacyjna
osoby dopuszczone do działania	osoby dopuszczone do działania w wyniku przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez reprezentanta	menedżerowie niższych szczebli lub pracownicy kierujący poszczególnymi działami funkcjonującymi w ramach struktury podmiotu zbiorowego	wina w nadzorze lub wyborze
reprezentanci wtórni	osoby działające w imieniu lub interesie podmiotu zbiorowego, za zgodą lub wiedzą reprezentanta	menedżerowie niższych szczebli lub pracownicy kierujący poszczególnymi działami funkcjonującymi w ramach struktury podmiotu zbiorowego, pełnomocnicy	wina w nadzorze lub w wyborze
przedsiębiorcy bezpośrednio współdziałający	osoby będące przedsiębiorcami bezpośrednio współdziałające z podmiotem zbiorowym w realizacji celu prawnie dopuszczalnego	przedsiębiorca działający w ramach konsorcjum uczestniczącego w zamówieniu publicznym	wina organizacyjna

W praktyce często pojawia się problem z ustaleniem osób, z których działalnością można powiązać winę podmiotu zbiorowego. Dzieje się tak z uwagi na to, że wiele działań i decyzji podejmowanych jest kolektywnie, a decyzje odnośnie do części z nich zapadają niejawnie.

PYTANIE | Czy podmiot zbiorowy odpowiada za czyny członków zarządu?

Tak, ale dotyczy to czynów popełnionych od 14 listopada 2011 r. W stosunku do czynów wcześniejszych taka odpowiedzialność była na skutek błędu ustawodawcy wyłączona, co wielokrotnie potwierdzał Sąd Najwyższy.

Zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 5 maja 2009 r., IV KK 427/08; wyrok Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2011 r., V KK 57/11; wyrok Sądu Najwyższego z 18 października 2011 r., IV KK 276/11; wyrok Sądu Najwyższego z 4 listopada 2011 r., KK 136/11; wyrok Sądu Najwyższego z 26 stycznia 2012 r. IV KK 266/11; wyrok Sądu Najwyższego z 29 stycznia 2013 r., V KK 438/12; wyrok Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2013 r., V KK 21/13; wyrok Sądu Najwyższego z 4 września 2014 r., V KK 254/14.

Warunek 3: Korzyść

Pojęcie korzyści jest rozumiane szeroko. Korzyść może mieć charakter majątkowy (np. zysk, zaoszczędzenie wydatku, uniknięcie straty, uzyskanie nieodpłatnego świadczenia na swoją rzecz), jak i niemajątkowy (np. pozbycie się kłopotów). Korzyść nie musi zostać osiągnięta. Wystarczy, że mogła zostać osiągnięta. W praktyce działania ustawy, która zazwyczaj była stosowana do ścigania sprawców uszczupleń podatkowych, często za korzyść sądy uznawały „finansowanie” własnej działalności, możliwe dzięki nieodprowadzaniu zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych.

Warunek 4: Popętnienie czynu zabronionego przez sprawcę potwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu

Podmiot zbiorowy może odpowiadać za czyn zabroniony, jeżeli wobec osoby fizycznej zapadło prawomocne orzeczenie potwierdzające popełnienie czynu zabronionego (tzw. pre-judykāt). Chodzi tu o:

- wyrok skazujący (w tym na skutek dobrowolnego poddania się karze za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe),
- wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne albo postępowanie karne skarbowe,
- orzeczenie o udzieleniu osobie powiązanej z podmiotem zbiorowym zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności za przestępstwo skarbowe,
- orzeczenie sądu o umorzeniu postępowania z powodu okoliczności wyłączającej ukaranie sprawcy (np. wówczas, gdy ustawa wskazuje, że sprawca nie podlega karze).

Odpowiedzialność podmiotu zbiorowego ma tym samym charakter kaskadowy. Wszczęcie i prowadzenie postępowania przeciwko podmiotowi zbiorowemu jest możliwe dopiero po zakończeniu postępowania przeciwko osobie fizycznej.

Warunek 5: Wina podmiotu zbiorowego

Aby podmiot zbiorowy mógł ponieść odpowiedzialność, konieczne jest przypisanie mu winy za popełniony czyn zabroniony. Rodzaj winy różni się w zależności od powiązanej z nim osoby fizycznej, która popełniła czyn (zob. tabelę na s. 5).

Wina w wyborze polega na wybraniu danej osoby (np. zatrudnieniu pracownika, współpracownika) przez podmiot zbiorowy w sposób niewłaściwy, bez zachowania należytej staranności. Sytuacja taka może mieć miejsce np. wówczas, gdy pracownik:

- został wybrany na określone stanowisko bez weryfikacji, czy ma doświadczenie i cechy niezbędne do jego zajmowania,
- został zatrudniony, mimo że podmiot zbiorowy wiedział, że osoba taka nie spełnia wymogów wynikających z umowy, specyfiki stanowiska lub przepisów prawa (np. dotyczących kierownika budowy, ochroniarza kwalifikowanego, przewoźnika),
- był w przeszłości wielokrotnie karany za przestępstwa, a został zatrudniony na stanowisko, z którym wiąże się szczególnie obowiązek lojalności i zaufania.

Wina w wyborze musi być czynnikiem sprzyjającym popełnieniu czynu przez osobę fizyczną.

O **winie w nadzorze** można mówić, gdy do popełnienia czynu zabronionego doszło wskutek nienależytego zwierzchnictwa lub kontroli ze strony podmiotu zbiorowego. Istotne jest przy tym, jaka jest podstawa do wykonywania takiego nadzoru (ustawa, umowa o pracę, umowa cywilnoprawna, statut), a tym samym kogo dotyczy (pracownika, współpracownika). Z reguły bowiem możliwości kontroli są większe w przypadku relacji pracodawca – pracownik. Ponadto istotne znaczenie ma możliwość faktycznego sprawowania nadzoru i wdrażania jego instrumentów. Nadzór w dużych, globalnych podmiotach może wyglądać inaczej niż w rodzinnych firmach.

Do tego dochodzi tak zwana **wina organizacyjna**. Przepisy enigmatycznie wskazują, że wina podmiotu zbiorowego zachodzi również, gdy jego organizacja nie zapewniała uniknięcia popełnienia czynu przez jego reprezentanta lub przedsiębiorcę bezpośrednio współdziałającego, podczas gdy wystarczające do tego było zachowanie należytej staranności, wymaganej w danych okolicznościach, przez jego organ lub przedstawiciela. Ustawa nie precyzuje, jakie dokładnie wadliwości organizacyjne mogą być inkryminujące dla podmiotu zbiorowego. Wydaje się, że o istnieniu takiej wadliwości może świadczyć np. niejasny podział kompetencji członków zarządu podmiotu zbiorowego czy też brak procedur *compliance* (np. antykorupcyjnych, dotyczących zgłaszania nieprawidłowości, polityki zakupowej).

W praktyce stosowania ustawy sądy muszą oceniać, czy popełnienie przestępstwa było wynikiem błędów w organizacji czy też innych czynników, leżących poza organizacją podmiotu zbiorowego. Okazją do tego typu rozważań są sprawy dotyczące niewpłacania podatków na rzecz właściwego organu. Za błędy w organizacji sądy uważały np. konflikty między współnikami na tle polityki finansowej. Z kolei brak płynności finansowej, wynikający np. ze słabej koniunktury gospodarczej, był uznawany za okoliczność uniemożliwiającą przypisanie winy w organizacji.

Przedawnienie

Okresy przedawnienia są inne niż w przypadku osób fizycznych. **Przedawnienie orzekania** (tj. upływ czasu, po którym postępowanie nie może być prowadzone, a sankcje orzekane)

następuje po 10 latach od uprawomocnienia się prejudykatu. **Przedawnienie wykonania** sankcji wynosi z kolei 10 lat od uprawomocnienia się wyroku stwierdzającego odpowiedzialność podmiotu zbiorowego.

Sankcje

W przypadku „skazania” podmiotu zbiorowego sąd wymierzy mu karę – **karę pieniężną, przepadek** albo **zakaz określonych działań**.

Kara pieniężna

Podstawową sankcją jest kara pieniężna w wysokości od 1 tysiąca do 5 milionów złotych. Nie może być ona jednak wyższa niż 3% przychodu osiągniętego w roku obrotowym, w którym popełniono czyn zabroniony. Taki sposób ustalania wysokości kary pieniężnej wydaje się jednak nieadekwatny, zwłaszcza w sytuacji, gdy orzeczenie o odpowiedzialności podmiotu zbiorowego następuje kilka lat po popełnieniu czynu zabronionego. Ta okoliczność może zniechęcać do sięgania po wyższe kary, szczególnie wobec podmiotów, których sytuacja finansowa jest diametralnie słabsza niż w momencie popełnienia czynu.

Przepadek

Przy uznaniu odpowiedzialności sąd co do zasady musi też orzec przepadek:

- przedmiotów pochodzących chociażby pośrednio z czynu zabronionego albo ich równowartości,
- przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia czynu zabronionego,
- korzyści majątkowej pochodzącej chociażby pośrednio z czynu zabronionego albo jej równowartości.

W praktyce orzeczenie przepadku równowartości korzyści majątkowej może okazać się dużo surowsze dla podmiotów zbiorowych. W przeciwieństwie do kary pieniężnej nie obowiązują tu bowiem „widelki” i podmioty zbiorowe muszą zapłacić kwotę odpowiadającą temu, co uzyskały z przestępstwa.

Przepadku nie orzeka się jednak, jeżeli przedmiot, korzyść majątkowa lub ich równowartość podlega zwrotowi innemu uprawnionemu podmiotowi (np. pokrzywdzonemu).

Zakazy

Ponadto podmiotom zbiorowym można zakazać na okres od 1 roku do 5 lat czynności służących promowaniu lub wspieraniu ich działalności (promocji, reklamy, korzystania z różnych form wsparcia [dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi, korzystania z pomocy organizacji międzynarodowych, których Polska jest członkiem]), a także ubiegania się o zamówienia publiczne. Można też podać wyrok ich dotyczący do publicznej wiadomości.

Zasady wymierzania kary

W każdym przypadku, określając wysokość orzekanych sankcji, sąd bierze pod uwagę w szczególności:

- wagę nieprawidłowości w wyborze lub nadzorze,
- rozmiar korzyści uzyskanej lub możliwej do uzyskania przez podmiot zbiorowy wskutek czynu osoby fizycznej,
- sytuację majątkową podmiotu zbiorowego,
- społeczne następstwa ukarania,
- wpływ ukarania na dalsze funkcjonowanie podmiotu zbiorowego.

Ponadto w praktyce sądy, podobnie jak w sprawach przeciwko osobom fizycznym, biorą pod uwagę to, czy podmiot zbiorowy był już w przeszłości karany.

PYTANIE | Czy sąd może odstąpić od orzeczenia kary pieniężnej?

Tak. Warunkami odstąpienia przez sąd od orzeczenia kary pieniężnej wobec podmiotu zbiorowego są wystąpienie szczególnie uzasadnionego wypadku oraz brak korzyści podmiotu zbiorowego z czynu stanowiącego podstawę jego odpowiedzialności. Chodzi tu m.in. o sytuację, gdy sytuacja majątkowa podmiotu zbiorowego jest na tyle niekorzystna, że orzeczenie wobec niego kary pieniężnej mogłoby prowadzić do poważnych konsekwencji (np. upadłości).

Jeżeli jednak sąd zadecyduje o odstąpieniu od orzeczenia kary pieniężnej, orzeka inne sankcje: przepadek, zakaz określonych (wskazanych na s. 8) działań służących promowaniu lub wspieraniu działalności podmiotu zbiorowego lub ubiegania się o zamówienia publiczne, lub podaje wyrok do publicznej wiadomości.

PYTANIE | Czy fakt ukarania podmiotu zbiorowego jest uwidoczniiony w rejestrze karnym?

Tak. W Krajowym Rejestrze Karnym gromadzi się dane o podmiotach zbiorowych, wobec których prawomocnie orzeczono karę pieniężną, przepadek, zakazy lub podanie wyroku do publicznej wiadomości. Wpis jest usuwany po 10 latach od wykonania lub darowania albo przedawnienia wykonania kary pieniężnej, przepadku, zakazów oraz podania wyroku do publicznej wiadomości.

PYTANIE | Czy przy orzekaniu kary sąd uwzględni zachowanie podmiotu zbiorowego w trakcie postępowania karnego? W szczególności czy podmiot zbiorowy może liczyć na łagodniejszą karę, jeżeli sam zawiadomił o przestępstwie, które stało się później podstawą pociągnięcia go do odpowiedzialności karnej, i współpracował z wymiarem sprawiedliwości, udzielając wyjaśnień i przedstawiając dokumenty?

Współpraca podmiotu zbiorowego przy ujawnieniu, a następnie ściganiu czynu zabronionego, może, ale nie musi skutkować złagodzeniem jego odpowiedzialności. Należy jednak pamiętać, że podmiot zbiorowy może podejmować działania zmniejszające ryzyko odpowiedzialności. W razie złożenia zawiadomienia o przestępstwie spółka może działać w postępowaniu przeciwko osobie fizycznej jako zawiadamiający i korzystać z uprawnień procesowych (np. przeglądać akta, składać wnioski dowodowe, złożyć zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania). Złożenie zawiadomienia o przestępstwie, jak i współpraca ze strony podmiotu zbiorowego, może też w praktyce wpłynąć na decyzję prokuratora, pokrzywdzonego lub Prezesa UOKiK o zaniechaniu złożenia wniosku o wszczęcie postępowania przeciwko podmiotowi zbiorowemu.

Postępowanie przeciwko podmiotowi zbiorowemu

Postępowanie karne przeciwko osobie fizycznej a rola podmiotu zbiorowego

Kaskadowy model odpowiedzialności powoduje, że najpierw do odpowiedzialności karnej lub karnej skarbowej musi zostać pociągnięta osoba fizyczna. Nie oznacza to jednak, że podmiot zbiorowy musi czekać bezczynnie na zakończenie postępowania karnego przeciwko tej osobie. Już w tym postępowaniu podmiot zbiorowy może uczestniczyć i bronić swych interesów. W szczególności może działać przez swojego przedstawiciela, np. członka zarządu, prokurenta, innego menedżera. Przedstawicielem nie może być jednak powiązana z podmiotem zbiorowym osoba fizyczna, przeciwko której takie postępowanie jest prowadzone. Sąd ma obowiązek poinformować podmiot zbiorowy o możliwości udziału w postępowaniu. Przedstawiciel może zostać przesłuchany jako świadek, może też odmówić zeznań. Podmiot zbiorowy ma też inne uprawnienia: może być w tym postępowaniu reprezentowany przez pełnomocnika, uczestniczyć w rozprawach i posiedzeniach, przeglądać akta sprawy, składać wnioski dowodowe, zadawać pytania osobom przesłuchiwanym, wygłosić mowę końcową, a nawet wnieść apelację od wyroku.

Postępowanie karne przeciwko podmiotowi zbiorowemu

Postępowanie przeciwko podmiotowi zbiorowemu toczy się po prawomocnym zakończeniu sprawy przeciwko powiązanej z nim osobie fizycznej. Toczy się ono wyłącznie przed sądem. Wszczyta się je na wniosek prokuratora, pokrzywdzonego, a w niektórych sprawach Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Samo postępowanie przed sądem jest podobne do postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym.

Bodaj najważniejsza różnica odnosi się do kwestii rozkładu ciężaru dowodu. Ciężar dowodu spoczywa na tym, kto dowód zgłasza. Oznacza to, że podmiot zbiorowy musi udowodnić wysuwane przez siebie tezy. Dotyczy to zwłaszcza tych tez, które odnoszą się do okoliczności łagodzących oraz powodujących uwolnienie podmiotu zbiorowego od odpowiedzialności.

Niezmienna pozostaje jednak zasada, że ciężar udowodnienia przesłanek odpowiedzialności podmiotu zbiorowego, w tym zwłaszcza winy i obalenia domniemania niewinności, obciąża wnioskodawcę, np. prokuratora.

Postępowanie dowodowe w praktyce ogranicza się do przesłuchania osoby reprezentującej podmiot zbiorowy, ewentualnie przesłuchania jako świadka innej osoby (np. osoby skazanej za przestępstwo, które stało się podstawą postępowania przeciwko podmiotowi zbiorowemu).

wemu) i/lub analizy akt postępowania karnego w przedmiocie odpowiedzialności osoby fizycznej.

Podmiot zbiorowy uczestniczy w postępowaniu poprzez występującą w jego imieniu osobę wchodzącą w skład organu uprawnioną do jego reprezentowania. Osobą tą nie może być jednak osoba fizyczna, której czyn zabroniony stał się podstawą odpowiedzialności podmiotu zbiorowego. Osoba występująca w imieniu podmiotu zbiorowego ma prawo składać wyjaśnienia i odpowiadać na pytania. Może również bez podania przyczyny odmówić składania wyjaśnień lub odpowiedzi na poszczególne pytania. Może też składać wyjaśnienia do każdego dowodu przeprowadzonego na rozprawie.

Podmiot zbiorowy może też m.in. ustanowić obrońcę, przeglądać akta sprawy, ma prawo inicjatywy dowodowej, może zadawać pytania osobom przesłuchiwanym oraz wygłosić mowę końcową.

Po przeprowadzeniu postępowania sąd I instancji wydaje wyrok o nałożeniu lub odmowie nałożenia odpowiedzialności, ewentualnie o umorzeniu postępowania.

Podmiot zbiorowy może złożyć apelację od wyroku sądu I instancji, a na dalszym etapie także kasację od wyroku sądu odwoławczego.

PYTANIE | Czy podmiotowi zbiorowemu przysługuje prawo do milczenia, czy też na zapytanie skierowane przez organy ścigania musi udzielić informacji o fakcie wskazującym na jego odpowiedzialność wynikającą z ustawy?

Podmiot zbiorowy korzysta z prawa do obrony. Korzysta także z tzw. wolności od samooskarżenia – nie może być zmuszony do przyznania się do odpowiedzialności. Przysługuje mu zatem prawo do milczenia. Nie oznacza to jednak, że organy ścigania nie mogą przeprowadzać czynności zmierzających do ujawnienia istniejących niezależnie od podmiotu zbiorowego dowodów. Są one zatem uprawnione do przeprowadzenia przeszukania w siedzibie podmiotu zbiorowego i (z pewnymi wyjątkami) zatrzymania dokumentów wskazujących na niekorzystne dla podmiotu zbiorowego okoliczności.

PYTANIE | Czy jeśli spółka wynajęła adwokata, który przygotował dla niej opinię na temat ryzyk odpowiedzialności na gruncie ustawy, dokument taki jest objęty tajemnicą adwokacką lub obrończą, czy też może zostać pozyskany i wykorzystany przez organy ścigania przeciwko spółce?

W zależności od konkretnych okoliczności taki dokument może być objęty tajemnicą adwokacką lub obrończą. Tajemnica adwokacka (tak samo jak tajemnica radcy prawnego) podlega ochronie w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności podmiotów zbiorowych. Wykorzystanie w takim postępowaniu dokumentów zawierających informacje objęte tajemnicą adwokacką możliwe jest tylko po spełnieniu ściśle określonych wymogów na mocy postanowienia sądu. Postanowienie takie jest zaskarżalne zażaleniem. Jeszcze większej ochronie podlegają dokumenty objęte tajemnicą obrończą – tych nie można w ogóle wykorzystywać.

Środki zapobiegawcze

Środki zapobiegawcze mogą być stosowane wobec podmiotu zbiorowego w postępowaniu w sprawie odpowiedzialności podmiotu zbiorowego, a także w postępowaniu karnym lub karnym skarbowym przeciwko osobie fizycznej, której czyn może stanowić podstawę odpowiedzialności podmiotu zbiorowego. Do środków tych należą zakazy:

- łączenia się, podziału lub przekształcenia się,
- ubiegania się o zamówienia publiczne,
- obciążenia swojego majątku bez zgody sądu lub zbywania bez takiej zgody określonych przez sąd składników majątkowych.

Środki zapobiegawcze orzekane są na czas trwania postępowania. Postanowienie o zastosowaniu środka zapobiegawczego wobec podmiotu zbiorowego wydaje sąd. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

Zabezpieczenie majątkowe

Poza zastosowaniem wobec podmiotu zbiorowego środków zapobiegawczych na jego mieniu może też nastąpić zabezpieczenie grożącej mu kary pieniężnej lub przepadku. Zabezpieczenie może polegać m.in. na:

- zajęciu ruchomości, wierzytelności z rachunku bankowego albo innej wierzytelności lub innego prawa majątkowego,
- obciążeniu nieruchomości podmiotu zbiorowego hipoteką przymusową,
- ustanowieniu zarządu przymusowego nad przedsiębiorstwem podmiotu zbiorowego.

Postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym wydaje sąd. Podmiotowi zbiorowemu przysługuje zażalenie na postanowienie.

PYTANIE | Czy zabezpieczenie majątkowe na mieniu podmiotu zbiorowego może nastąpić przed wszczęciem przeciwko niemu postępowania, np. w trakcie postępowania przeciwko osobie fizycznej?

Tak. Prokurator, pokrzywdzony, a w niektórych sprawach także Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mogą wystąpić o dokonanie zabezpieczenia majątkowego na mieniu podmiotu zbiorowego jeszcze przed wszczęciem przeciw niemu postępowania. Niezależnie od tego już w toku postępowania przeciwko osobie fizycznej może nastąpić zabezpieczenie majątkowe polegające na ustanowieniu przymusowego zarządu przedsiębiorstwa podmiotu zbiorowego i wyznaczeniu zarządcy. Możliwość taka warunkowana jest tym, by zebrane w postępowaniu przeciwko osobie fizycznej dowody wskazywały na wysokie prawdopodobieństwo, że podmiot zbiorowy może podlegać odpowiedzialności na podstawie omawianej ustawy.

Koszty postępowania karnego

Jeśli sąd stwierdzi odpowiedzialność podmiotu zbiorowego, podmiot ten może zostać obciążony obowiązkiem zapłaty kosztów postępowania. W praktyce jednak sądy często zwalniają podmioty zbiorowe od tego obowiązku. Jeśli sąd stwierdzi brak podstaw odpowiedzialności, podmiot zbiorowy może wnosić o zwrot kosztów związanych z ustanowieniem

w sprawie obrońcy, a także wydatków związanych z koniecznością udziału w postępowaniu (np. kosztów dojazdu przedstawiciela na rozprawę).

Obowiązek zawiadomienia o przestępstwie

Ciążący na podmiotach zbiorowych obowiązek zawiadomienia o przestępstwie może mieć charakter społeczny lub prawny.

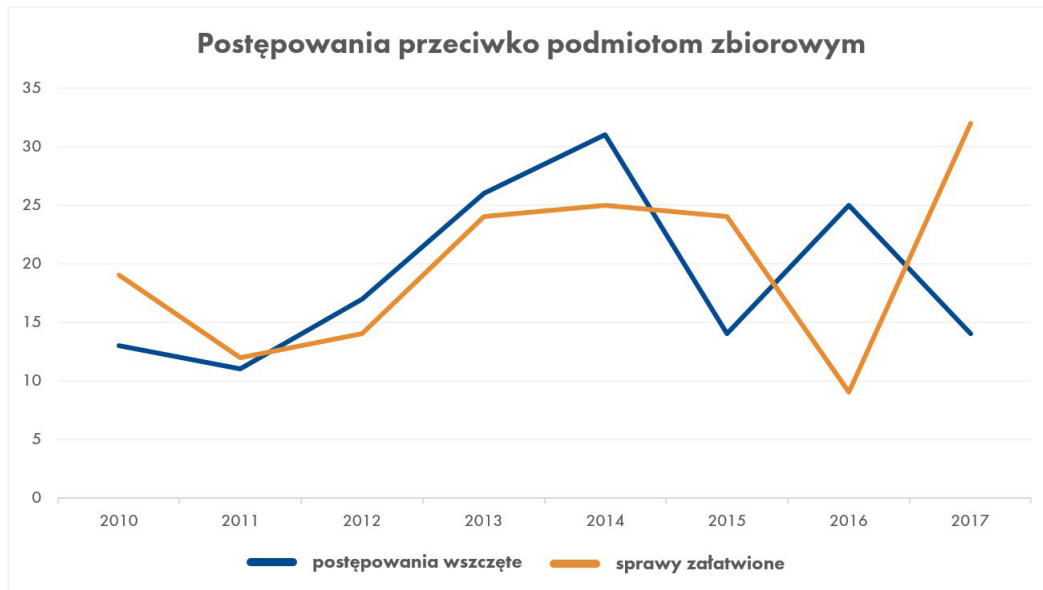
Obowiązek społeczny sprowadza się w istocie do nieobwarowanego sankcją uprawnienia do zawiadomienia o przestępstwie przez każdy podmiot, który dowiedział się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu. Ten rodzaj obowiązku dotyczy większości przestępstw, w tym tych, za które podmiot zbiorowy nie może ponosić odpowiedzialności. W takim przypadku złożenie zawiadomienia o przestępstwie może w szczególności stanowić wyraz braku akceptacji na niezgodne z prawem działania popełniane przez poszczególne osoby fizyczne.

Obowiązek prawny wiąże się z kolei z obowiązkiem zawiadomienia organów ścigania przez każdą osobę fizyczną o określonych, wskazanych w Kodeksie karnym, przestępstwach (np. zabójstwa, sprowadzenia określonego zdarzenia, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, przestępstwa o charakterze terrorystycznym), jeśli osoba ta posiada wiarygodną informację o takich przestępstwach. Obowiązek ten nie dotyczy jednak podmiotów zbiorowych i nie odpowiadają one za niedopełnienie tego obowiązku. Może on jednak ciążyć np. na członkach zarządu podmiotu zbiorowego, którzy pozyskali wiadomość o tego rodzaju czynach zabronionych.

Poza tym obwarowany sankcją obowiązek prawny zawiadamiania o okolicznościach wskazujących na popełnienie określonych przestępstw może wynikać z odrębnych regulacji, które mogą znaleźć zastosowanie do podmiotów zbiorowych (np. obowiązek zawiadomienia Głównego Inspektora Informacji Finansowej o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy przez podmioty zbiorowe będące instytucjami finansowymi).

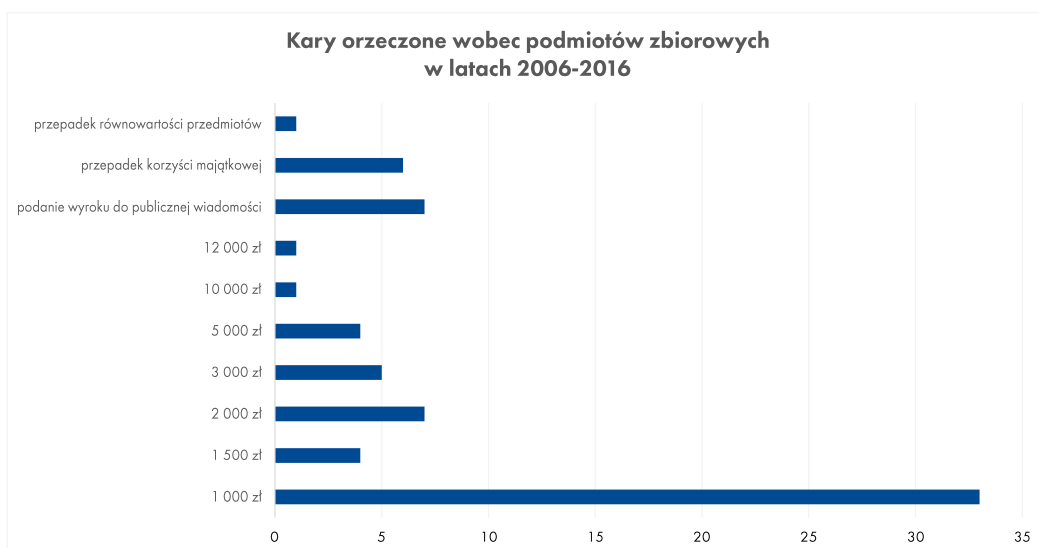
Teoria a praktyka – jak w praktyce funkcjonuje odpowiedzialność podmiotów zbiorowych w polsce?

Dotychczasowa praktyka stosowania ustawy wskazuje na brak efektywności przyjętej regulacji odpowiedzialności podmiotów zbiorowych. Dostępne źródła informują o niewielkiej liczbie postępowań prowadzonych w przedmiocie odpowiedzialności podmiotów zbiorowych.

Źródło: Uzasadnienie projektu ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary; Informator Statystyczny Wymiaru Sprawiedliwości, opracowania jednoroczne ewidencji spraw w sądach powszechnych według działów prawa i instancyjności (<https://isws.ms.gov.pl/pl/baza-statystyczna/opracowania-jednoroczne>)

Nieznaczną jest też wysokość kar nakładanych w trybie ustawy. Z informacji przedstawionych przez Ministerstwo Sprawiedliwości wynika, że w latach 2006-2016 najwyższą orzeczoną na podstawie ustawy karą pieniężną wyniosła 12 tysięcy zł – był to pojedynczy przypadek. Najczęściej wymierzano karę pieniężną w wysokości 1000 zł – została ona orzeczona w 33 sprawach.

Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości

Odpowiedzialność podmiotów zbiorowych jako ryzyko transakcyjne

Coraz częściej w projektach transakcyjnych, zwłaszcza w transakcjach nabycia praw udziałowych (*share deal*), zwraca się uwagę na ryzyka związane z odpowiedzialnością podmiotów zbiorowych. Ryzyka te łączą się z możliwością pociągnięcia nabywanej spółki do odpowiedzialności za czyny zabronione jej pracowników lub współpracowników podejmowane przed transakcją. Jest to istotne z punktu widzenia możliwości prowadzenia działalności przez nabywaną spółkę, wpływa na jej reputację, wartość, a w konsekwencji stanowi czynnik mogący mieć znaczenie dla podjęcia decyzji o jej nabyciu.

Ocenie tych ryzyk służy badanie *due diligence* nabywanej spółki, które warto przeprowadzić nie tylko na etapie poprzedzającym transakcję, ale też po jej zakończeniu. Ryzyko odpowiedzialności spółki na podstawie ustawy powinno się uwzględniać także przy negocjowaniu umowy nabycia poprzez odpowiednie ukształtowanie oświadczeń i zapewnień oraz postanowień umownych kształtujących odpowiedzialność stron (klauzul indemnifikacyjnych). W przeciwnym razie nabycie podmiotu zbiorowego narażonego na odpowiedzialność na podstawie ustawy może bowiem rodzić negatywne następstwa ekonomiczne dla podmiotu nabywającego.

Badanie *due diligence*

Badanie *due diligence* w zakresie odpowiedzialności nabywanej spółki na gruncie ustawy ma na celu przede wszystkim identyfikację czynów zabronionych, za które może ona odpowiadać, oraz ocenę ryzyka ich wystąpienia. Zasada się ono przede wszystkim na:

- stworzeniu „mapy ryzyk”,
- weryfikacji okoliczności wskazujących na możliwość popełnienia takich czynów,
- sprawdzeniu, czy w przedmiocie takich czynów prowadzone jest lub było postępowanie karne, w tym zwłaszcza tego, czy:
  - nabywana spółka otrzymała jakiegokolwiek zgłoszenia lub ma informacje o nieprawidłowościach, które mogłyby skutkować odpowiedzialnością karną jej pracowników lub współpracowników,
  - spółka wie o toczącym się wobec tych osób postępowaniu karnym,
  - organy ścigania skierowały wobec spółki żądanie wydania dokumentacji lub czy przeprowadzono w niej przeszukanie.

Poza tym badanie ryzyka odpowiedzialności spółki obejmuje weryfikację okoliczności mogących wskazywać na nieprawidłowości w jej zarządzaniu lub organizacji. Badanie to skupia się na ustaleniu wewnętrznych procedur (pisemnych bądź zwyczajowych) obowiązujących w spółce oraz ustaleniu jej kultury organizacyjnej. Szczegółowe procedury, regularne szkolenia, prowadzenie regularnej kontroli wewnętrznej oraz skoncentrowanie się na wartościach etycznych dają podstawę, by sądzić, że ryzyka nieprawidłowości są niższe. Natomiast brak procedur, nastawienie wyłącznie na wynik finansowy czy brak jakichkolwiek audytów wewnętrznych sprawia, że ryzyko może być wyższe.

Badanie uzupełnia weryfikacja wybranych transakcji lub procesów w spółce (np. sposobu pozyskiwania kluczowych klientów lub zamówień publicznych czy sposobu wydatkowania środków na sponsoring i marketing).

Proces *due diligence* winien być przy tym dostosowany do specyfiki oraz zakresu działalności danej spółki. W ramach badania karnoprawnego szczególne miejsce zajmuje jednak analiza ryzyka korupcji (zarówno tzw. publicznej, jak i prywatnej). Jako że okoliczności wskazujące na praktyki korupcyjne zazwyczaj nie znajdują odzwierciedlenia w dokumentach, konieczne jest zbadanie kultury organizacji oraz sposobu jej funkcjonowania. Badanie takie może polegać np. na weryfikacji funkcjonowania w spółce procedur przetargowych, procesu wyboru kontrahentów, pozyskiwania kontraktów czy licencji, koncesji lub pozwoleń niezbędnych dla prowadzonej przez nią działalności. W tym celu niezbędne może się też okazać przeprowadzenie rozmów z pracownikami spółki.

Niezależnie od powyższych okoliczności badanie wynikających z ustawy ryzyk spółki powinno zostać także przeprowadzone po zakończeniu transakcji, kiedy kupujący ma pełny dostęp do dokumentacji oraz nieskrępowaną możliwość poznania jej rzeczywistego sposobu działania (wcześniej zazwyczaj to sprzedający decyduje, jakie dokumenty i informacje ujawnić potencjalnemu nabywcy, w związku z czym często nie można w pełni poznać sposobu jej funkcjonowania). Badania potransakcyjnego nie należy przy tym odwlekać, zwłaszcza jeśli odpowiedzialność sprzedającego i/lub ubezpieczyciela jest ograniczona w czasie.

Struktura transakcji i indemnifikacja

Badanie *due diligence* umożliwia ocenę ryzyk. Nigdy ich jednak nie wyeliminuje. Tymczasem odpowiednia struktura transakcji i właściwe ukształtowanie mechanizmów odpowiedzialności kontraktowej może w wielu przypadkach ograniczyć ujemne skutki pociągnięcia spółki do odpowiedzialności na podstawie ustawy.

W związku z tym już na etapie kształtowania stosunku kontraktowego między sprzedawcą a kupującym warto wziąć pod uwagę ryzyka wiążące się z odpowiedzialnością spółki na podstawie ustawy, w tym zwłaszcza grożące jej sankcje.

Dodatkowo w procesie minimalizacji ryzyk wynikających z ustawy istotne jest to, by w umowie:

- przewidzieć stosowne oświadczenia i zapewnienia sprzedającego,
- wskazać zasady odpowiedzialności na wypadek, gdyby okazały się one nieprawdziwe,
- zapewnić stosowne ubezpieczenie oświadczeń i zapewnień,
- zagwarantować prawo zatrzymania przez kupującego części ceny lub zobowiązać do jej wpłaty na rachunek depozytowy.

Wszystko po to, aby transakcja nie przyniosła nabywcy więcej szkody niż pożytku.

Co dalej z odpowiedzialnością podmiotów zbiorowych?

W 2018 r. Ministerstwo Sprawiedliwości opublikowało [projekt nowej ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary](#). Zgodnie z jego uzasadnieniem celem projektowanych rozwiązań miało być zwiększenie efektywności regulacji dotyczących odpowiedzialności podmiotów zbiorowych. Nowy projekt ustawy przewidywał przede wszystkim:

- rozszerzenie podstaw odpowiedzialności podmiotów zbiorowych,
- zniesienie wymogu prejudykatu, umożliwienie łącznego procedowania przeciwko sprawcy indywidualnemu i podmiotowi zbiorowemu,
- zaostrzenie sankcji orzekanych wobec podmiotów zbiorowych
  - możliwość orzeczenia kary pieniężnej w wysokości od 30 tysięcy zł do 30 milionów zł, a w określonych przypadkach nawet do 60 milionów zł,
  - wprowadzenie kary rozwiązania podmiotu zbiorowego.

Projekt podlegał niewielkim zmianom, a następnie [trafił do Sejmu VIII kadencji](#). Projekt nie został jednak uchwalony i uległ dyskontynuacji.

W 2020 r. Ministerstwo Sprawiedliwości zapowiedziało kolejny projekt ustawy – w założeniach podobny do poprzedniego. Zmiany miały polegać przede wszystkim na:

- ograniczeniu stosowania ustawy do dużych podmiotów zbiorowych (tj. takich, które w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych zatrudniały średniorocznie co najmniej 250 pracowników oraz osiągnęły roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych przekraczający równowartość w złotych 50 milionów euro, lub których sumy aktywów bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat przekroczyły równowartość w złotych 43 milionów euro – niebędących mikro-, małymi, ani średnimi przedsiębiorcami),
- umożliwieniu nałożenia na podmiot zbiorowy kary pieniężnej w wysokości od 50 tysięcy zł do 50 milionów zł,
- rezygnacji z kary rozwiązania podmiotu zbiorowego.

Projekt nie został jednak dotychczas opublikowany.

Należy się jednak spodziewać, że temat uchwalenia nowej ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary powróci, a ustawodawca podejmie kroki zmierzające do uczynienia tej odpowiedzialności bardziej efektywną i dotkliwszą niż dotychczas.

* * * * *

Dziękujemy, że zapoznali się Państwo z przygotowanym przez nas przewodnikiem.
Jeśli chcieliby Państwo dowiedzieć się więcej, zapraszamy do kontaktu.

Zespół

Jakub Znamierowski
advokat

Łukasz Lasek
advokat, partner

Artur Pietryka
advokat

Maria Kozłowska
advokat

Angelika Bednarz
prawnik

Wardyński i Wspólnicy

Al. Ujazdowskie 10, 00-478 Warszawa

Tel.: 22 437 82 00, 22 537 82 00

Faks: 22 437 82 01, 22 537 82 01

E-mail: warsaw@wardynski.com.pl

30lat **WAR WSP**
DYŃ ÓLN
SKI+ ICY.